GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḎI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
Româniа și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 71 — Lunĭ, Marțĭ 31 Martie (12 Aprilie). — 1887.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Aprilie 1887 st. v., se va începe **unŭ nou abonamentŭ** pe trilunniulŭ Aprilie, Maiu și Iuniu, la care invitămu pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România și străinătate:	
pe trei lunĭ	**3 fl.**	pe trei lunĭ	**10 francĭ**
„ șése „	6 „	„ șese „	**20** „
„ unŭ anŭ	**12** „	„ unŭ anŭ	**40** „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Abonaților de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ diarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Brașovŭ, 30 Martie 1887.

Incetŭ și greoiu s'a pusŭ în mișcare *organisarea cluburilorŭ* în sînulŭ alegĕtorilorŭ noștri. Până adĭ numai în câteva ținuturĭ s'au datŭ semne de viéță. Nicĭ nu e de miratŭ, că mișcarea se pornesce așa de greu, după ce atâta timpŭ nu s'a lucratŭ nimicŭ pe tĕrêmulŭ afacerilorŭ publice naționale. Sperămŭ însĕ, că celŭ puținŭ acum, când ne arde éră-i muculŭ la degete, ne vomŭ trezi, că mai suntemŭ și noi aicĭ și mai avemŭ sĕ ḑicemŭ și noi unŭ cuvêntŭ în acéstă țéră.

Sĕptĕmâna trecută a adusŭ la ivélă, precum scimŭ, unŭ nou *conflictŭ între dualiștĭ*

Este cérta dintre Cehĭ și Maghiarĭ, ce s'a adausŭ la multele certe, carĭ facŭ viața așa de plăcută popórelorŭ acestei monarchii. Cehii nu vorŭ sĕ cumpere făină unguréscă și Ungurii îi amenință că, décă nu vorŭ înceta cu agitațiunile în contra productelorŭ unguresci, ei séu se vorŭ alia cu Nemții austriacĭ spre a paralisa pe Cehĭ, séu décă nu le va succede acésta se vorŭ separa cu totulŭ de Austria. „Egyetértes" găsesce, că e binevenitŭ momentulŭ de a face divorțulŭ. Cehii, se înțelege, nu le rĕmânŭ datorĭ cu rĕspunsulŭ „vecinilorŭ celorŭ rĕi," cum le dise de curêndŭ „Politik".

Foile germane și între ele cu deosebire „Post" și „Norddeutsche allg. Ztg." continuă bărbătesce *campania în contra pressei francese.* Oficioșii berlinesĭ vorbescŭ câte odată așa de aspru în contra Franciei, încâtŭ s'ar păré că rĕsboiulŭ este pe cale a se declara.

Ómenii politicĭ din tóte părțile îșĭ batŭ capulŭ sĕ afle, care este causa acestorŭ încordărĭ. Unii credŭ, că resultatulŭ alegerilorŭ din *Elsația-Lotaringia* a indispusŭ pe Germanĭ așa de multŭ și că acum ei facŭ responsabilă pe Francia pentru desastrele suferite la alegerĭ în aceste țĕrĭ de guvernulŭ germanŭ. Adevĕratŭ, că a fostŭ amară desamăgirea Germanilorŭ și ei au și luatŭ mĕsurile cele mai riguróse față cu bieții locuitorĭ din provinciele cucerite. Până mai alaltăerĭ s'a ținutŭ mare statŭ în Berlinŭ, cu privire la mĕsurile ce vorŭ fi a se lua aducêndu-se schimbărĭ în administrația Elsației-Lotaringiei. S'a decisŭ a se procede fórte strictŭ în contra reuniunilorŭ elsațiane și noua eră de asuprire s'a inaugaratŭ prin espulsarea deputatului franceso-filŭ *Antoine,* unulŭ din cei mai periculoșĭ oposanțĭ ai guvernului germanŭ.

Alții ḑicŭ, că nu este numai Elsația-Lotaringia, care le causéză Germanilorŭ așa mare durere de capŭ, ci mai este încă o altă considerațiă însemnată diplomatică, care a datŭ nascere atitudinei ostile a pressei germane față cu Francia. Ei credŭ, că Bismarck îșĭ vérsă asupra Franciei nĕcazulŭ celŭ are, pentru că întîmpină atâtea greutățĭ în Petersburg. Terminulŭ pănă la care a fostŭ încheiată alianța celorŭ trei împĕrății la Skiernievice a trecutŭ, și Țarulŭ nu se arată nicĭdecum dispusŭ de a reînoi acéstă legătură, In Petersburg se luptă aḑĭ douĕ curente puternice, unulŭ germano-filŭ condusŭ de Giers și și altulŭ franceso-filŭ condusŭ de Katkov. Cancelarulŭ germanŭ atacândŭ pe Francesĭ și pe generalulŭ Boulanger, voiesce sĕ lovéscă în partida franceso-filă, care astăḑĭ se bucură de-o influință așa de mare la curtea Rusiei. Este întrebare, décă cu metoda acésta îi va succede lui Bismarck a îndupleca pe Țarulŭ Alexandru III sĕ dea érăși mâna cu Germania.

Tóte aceste nu eschidŭ însĕ nicĭdecum periculului unui nou rĕsboiu între Germania și Francia, care a devenitŭ, putemŭ ḑice, permanentŭ. Ḑiarulŭ diplomației rusescĭ „Nord" din Bruxela, felicitândŭ pressa francesă pentru atitudinea ei reservată și înțeléptă, ḑice, ce e dreptŭ, că situațiunea îndreptățesce la mai bune speranțe pentru pace și că nu trebue sĕ fiă nimenĭ îngrijatŭ pentru espectorările anti-francese ale foilorŭ germane, dér óre și crede „Nord" ceea ce ḑice?

Era vorba ḑilele trecute de-o încercare de a se desavua și blama purtarea publicistului panslavistŭ *Katkov* prin intervențiunea lui *Giers.* Katkov a și fostŭ la Petersburgŭ, a conferitŭ cu Țarulŭ a și prânditŭ cu elŭ și nimicŭ nu se mai aude de regularisarea lui. „Post" află acum din Petersburgŭ, că Katkov ar fi în ajunŭ d'a fi numitŭ ministru de instrucțiune. Elŭ se bucură încă așadér de încrederea neștirbită a Țarului, cu tóte că foile germane îlŭ aruncă într'o căldare cu generalulŭ Boulanger, declarându-i pe amêndoi de ómenii cei mai periculoșĭ păcii.

Lovindu în Katkov și în generalŭ Boulanger, pressa bismarkiană lovesce în idea alianței franceso-rusescĭ, care prinde rădĕcinĭ totŭ mai afunde în Francia ca și 'n Rusia. Nisuința principală a prințu ui Bismark a fostŭ totdéuna sĕ isoleze Francia. De aceea manifestațiunile de simpatiă, ce se schimbă aḑĭ reciprocŭ între ómenii de statŭ dela Neva și dela Sena îi causéză marĭ îngrijiri, ér diarelorŭ sale le-a datŭ avisulŭ de a le declara de uneltirĭ în contra păcii. Atacurile pressei germane însĕ au contribuitŭ pănă acum mai multŭ la întărirea, decâtŭ la slăbirea posițiunei generalului Boulanger și a lui Katkov. In totŭ casulŭ putemŭ sĕ fimŭ curioșĭ a vedé desnodămêntulŭ acestorŭ nouĕ complicațiunĭ.

In septĕmâna trecută s'a resolvatŭ definitivŭ și crisa ministerială în *Italia,* care părea că nu se va mai sfêrși. Italianii suntŭ mulțumițĭ cu noulŭ lorŭ ministeriu și acésta e lucru de căpeteniă. Décă și încâtŭ vorŭ fi mulțumite cu elŭ și celelalte puterĭ, se va vedé încă de aicĭ încolo. Deocamdată Germanii suntŭ linisciți, că Depretis a luatŭ provisoriu conducerea afacerilorŭ de esterne ale Italiei. In acésta vedŭ ei esprimată dorința Italiei de a susținé alianța cu Germania și Austro-Ungaria.

Intre multele neajunsurĭ, de care suferŭ diferitele state marĭ și micĭ, de sigurŭ că nu sunt cele mai micĭ neajunsurile *Bulgarilorŭ.* Ei, sĕrmanii, nu mai potŭ ajunge la o stabilitate, de când li s'a dusŭ prințulŭ Alexandru. Incércă una, încércă cealaltă, batŭ aḑĭ la ușa uneia, mâne la ușa alteia din pretinsele puterĭ garante ale tractatului dela Berlinŭ, dér tóte fără resultatŭ. Au trimisŭ de curênd pe Stoilov ca sĕ sondeze din nou dispozițiunea cabinetelorŭ și acesta în curêndŭ se va întórce cântândŭ și elŭ: „înzadarŭ alergŭ pămêntulŭ, înzadarŭ mĕ ostenescŭ." De când totŭ cerŭ Bulgarii unŭ prințŭ, dér pare că din ce în ce alegerea lui devine mai dificilă. Battenberg a declaratŭ, că nu primesce realegerea și cabinetele europene asemenea s'au declaratŭ în contra realegerei lui. Acum e vorba de a se candida prințulŭ Ferdinand de Coburg. Stoilov i-a spusŭ și contelui Kalnoky la Viena, că starea de față precariă în Bulgaria trebue sĕ se finéscă odată, căcĭ la din contră poporațiunea îșĭ va pierde răbdare. N'a ajutatŭ însĕ nimicŭ, Kalnoky i-a rĕspunsŭ „fițĭ pe pace și așteptațĭ." Până când?

Șcóle române în Epirŭ.

Din Bitolia, în Macedonia, a primitŭ „Telegrafulŭ" din Bucurescĭ o corespondență cu data 10 Martie, din care reproducemŭ următórele:

In Ianina (Epirŭ) s'a deschisŭ în luna lui Ianuariu c. o școlă română primară de băiețĭ. Acéstă școlă era sĕ se deschidă încă în luna Octomvre anulŭ trecutŭ, dér intrigile urdite pe lângă autoritățile turcescĭ de către arhiereulŭ fanariotŭ Sofronius și de campionii panelenismului, carĭ nu tindŭ decâtŭ la desnaționalisarea Româniloŭ din Epirŭ și din Macedonia, au impedecatŭ deschiderea ei pănă în luna lui Ianuariu, când în fine autoritatea a datŭ permisiune sĕ se deschidă școla română în Ianina, unde Românii sĕ se potă instrui în limba lorŭ maternă.

Sĕptĕmâna trecută s'a dusŭ la Ianina d-ra Natalia Borislavschi, institutóre română, ca sĕ deschidă o școlă primară de fete. In curêndŭ se va înființa și unŭ gimnasiu cu unŭ internatŭ cu 40 bursierĭ.

Deschiderea școlelorŭ române au încântatŭ nu numai pe Românĭ, ci încă și colonia europénă de acolo. Étă cum se esprimă acéstă coloniă într'unŭ articulŭ publicatŭ in »Stamboul« din 1 Martie în privința acestei școle:

»Cu tótă oposiția făcută de cățĭva prelațĭ cu me»tropolitulŭ în frunte, autorisațiunea pentru deschiderea »unei școlĭ române la Ianina a fostŭ acordată. In acéstă »școlă se va învĕța limba turcă, francesă, română, en»glesă și grecă. Se așteptă profesorĭ și o profesóre de »origine polonesă pentru tinerile fete, carĭ vorŭ învĕța »limba română, francesă, germană și musica. Colonia eu»ropenă este încântată de acestă inaugurare, mai alesŭ »pentru tinerile fete, pentru că în școlele din Ianina nu »se învĕța decâtŭ numai limba grecă«.

Ḑiarulŭ grecescŭ din Constantinopolŭ „Neologos" în numerulŭ sĕu dela 25 Februarie combătêndŭ cele scrise de „Stamboul" relativŭ la școla română din Ianina ḑice: „că Românii urmărescŭ scopurĭ politice, că Sultanulŭ sĕ ia mĕsurĭ în contra lorŭ, că Ianina e orașŭ „curatŭ" grecescŭ și că arhiereulŭ Sofronius este chematŭ sĕ împedece deschiderea acestorŭ școle, alŭ cărorŭ scopŭ este intrigă și desbinare". La acestea corespondentulŭ ḑice, că intrigile grecescĭ nu mai au trecere la guvernulŭ turcescŭ, care are sciință de broșurile revoluționare ce guvernulŭ grecescŭ le trimite consulilorŭ și arhiereilorŭ fanarioțĭ din Epirŭ și Macedonia, ca sĕ le împartă poporului cu scopŭ d'alŭ escita contra Turciei, și de puscile și cartușele ce în 1877 s'au trimisŭ agentului grecescŭ Pikion din Castoria ca sĕ le'mpartă bandelorŭ de revoluționarĭ din Epirŭ și din Macedonia. Guvernulŭ turcescŭ are în mână corespondențele revoluționare ale călugĕrului grecŭ Aghio-Tafitis, care în 1877 cutriera Tesalia spre a o revolta, și ale lui Pikion, care aḑĭ e închisŭ în temnița criminalilorŭ din Bitolia. Corespondentulŭ continuă astfelŭ:

Póte „Neologos" sĕ contesteze acésta? Póte sĕ nege, că în broșura intitulată *Macedonia*, publicată în Atena de către Ioanŭ Kalostipi și reprodusă în luna lui Decemvre anulŭ trecutŭ in jurnalulŭ »Efimeris«, nu se dice in pagina a 8-a, aliniatulŭ alŭ doilea, că: „Mace„donia este in inima elinismului, că Grecia fiă mare fiă „mică nu póte esista, fără de Macedonia. Macedonia „este basa marei și unitei Grecii; ea este bulevardulŭ „existenței grecescĭ și garanția marelui ei viitorŭ? Și că „conclusiunea acestei broșurĭ revoluționare nu este a„cesta? Grecia trebue sĕ aibă totd'auna privirile sale „spre Macedonia și că spre ea trebue sĕ se îndrepteze

„orice cugetŭ naționalŭ. Pentru tine, o amabilă și stră„lucită Macedonia, tóte sacrificiile; pentru tine luptele, „pentru tine entusiasmulŭ înfocatŭ, care ca unŭ vulcanŭ „clătină elenismulŭ? Mama Grecia veghiază asupra ta, „și va apĕra fără a cruța nicĭ trupe, nicĭ banĭ, firea ta „grecéscă până în dulcele momente, când sórele auritŭ „alŭ libertății va umplea munții și văile tale de lumina „libertății. Facă cerulŭ ca acelŭ doritŭ momentŭ sĕ „sune în curêndŭ. Sĕ dea D-ḑeu sĕ vedemŭ în ḑilele „acestea triumfulŭ Greciei. Sĕ dea D-ḑeu sĕ putemŭ „ḑice după puținŭ, că Macedonia a fostŭ sclavă. Unirea „ta, O! Macedonia, este gagiulŭ mărirei naționale."

Ianina, ḑice corespondentulŭ, nu e orașŭ grecescŭ. Cianaca, Gianopolo, Paraski și toțĭ ómenii de distincțiune din Ianina, toțĭ marĭ comercianțĭ, ca Mekion, Bigiu, Croustali etc., toțĭ meseriașii, toțĭ argintarii etc. suntŭ Românĭ din Netova, din Saracu, din Calariti și din Aspropotam.

„Neologos" are convingerea, că archiereulŭ Sofronius va face totŭ posibilulŭ sĕ împedece deschiderea scólelorŭ române în Ianina; acelŭ Sofronius, care în 1879 a rugatŭ pe regele George sĕ anexeze și Ianina, ḑicêndŭ că elŭ e în stare sĕ facă chiarŭ o revoluțiune déca e nevoiă. Acestea suntŭ intrigile ce le facŭ fanarioții pentru a împedeca progresarea scólelorŭ române în Epirŭ și Macedonia. Intrigile însĕ nu vorŭ isbuti, dovadă că scólele române au începutŭ a se deschide și în Epirŭ.

Arestarea inspectorului scólelorŭ române din Macedonia, Apostolŭ Mărgăritŭ, încă n'a fostŭ decâtŭ resultatulŭ intrigilorŭ grecescĭ despre care guvernulŭ turcescŭ a fostŭ lămuritŭ și astfelŭ d. Mărgăritŭ a fostŭ pusŭ în libertate.

SCIRILE ḐILEI.

Pentru ḑiua de *Pascĭ* »Ellenzék" scrie unŭ articulŭ de fondŭ, în care confundă învierea Mântuitorului cu redeșteptarea sentimentului *„patrioticŭ" maghiarisătorŭ.* I se pare că aude sunetulŭ clopotului din *Bercia mică,* chiămândŭ pe »redeșteptații Maghiarĭ» de acolo sĕ se róge lui Dumneḑeu în limba lorŭ »maternă". Apoi îndémnă mai virtosŭ pe preoții ungurescĭ sĕ-șĭ ia de esemplu pe preoții românĭ, carĭ își împlinescŭ datorința și astfelŭ și ei sĕ șĭ-o împlinéscă cu puterĭ unite, căcĭ — ḑice Ellenzék" — acésta nu stă în contraḑicere cu chiămarea generală religionară a omului. — Pentru ce le strigă déră »Ellenzék« preoțilorŭ românĭ, decă, cum ḑice, ei își împlinescŭ datorința lorŭ, că suntŭ *„trădătorĭ* de patriă«?

—x—

Reuniunea *femeilorŭ române din Adrudŭ* dispune de unŭ capitalŭ de 6000 fl. v. a. Capitalulŭ se sporesce din ḑi în ḑi și în ultima ședință a reuniunei s'a și decisŭ, după cum scrie „Familia«, ca sĕ se înființeze o scólă de fetițe.

—x—

Cu ocasiunea săpăturilorŭ făcute în fortăréța din *Alba-Iulia* pentru mărirea seminarului de copii, s'au găsitŭ schelete, cărămiḑĭ romane, 7 bucățĭ de colóne rotunde de pétră, monede, cercei și unŭ inelŭ la o adâncime de 3 metri. Cu totulŭ s'au găsitŭ 16—18 schelete în posițiune vestostică, așa că capulŭ venea spre vestŭ, ér picióréle spre ostŭ; scheletele erau acoperite cu marĭ bucățĭ de cărămiḑĭ romane, care se pare a fi ținutŭ loculŭ sicriurilorŭ. Scăfârliile suntŭ mai alesŭ dolichocefale. In apropierea scheletelorŭ s'au găsitŭ 16 bucățĭ cercei de bronzŭ și unŭ cercelŭ de sîrmă grosă de argintŭ. Mai departe s'au găsitŭ 6 monede tătărescĭ din anulŭ 1241, apoi 10 monede de argintŭ din timpulŭ regelui Mateiu și 2 monede romane de bronzŭ, una din timpulŭ împĕratului romanŭ Adrianŭ, cealaltă nedescifrată. S'a mai găsitŭ și unŭ inelŭ de bronzŭ.

—x—

După cum se telegrafiază din *Bucurescĭ,* ministeriulŭ de comerțŭ românŭ a interḑisŭ importarea hainelorŭ, rufelorŭ și încălțămintei întrebuințate, precum și a sdrențelorŭ din Austro-Ungaria.

—x—

Producțiune și petrecere colegială arangiată de societatea Sodalilorŭ Românĭ din *Brașovŭ,* împreunată cu cântărĭ, declamațiune și o piesă teatrală esecutate de membrii societății pe lângă orchestru a capelei militare a c. reg. Nr. 2 Alesandru de infanteriă, se va da Lunĭ în 6 (18) Aprilie 1887 în a doua ḑi de Pascĭ în sala Hotelului »Nr. 1« la 8 óre séra. Intrarea de persónă 1 fl., Domnișórele 50 cr. și pe galeriă 50 cr. v. a. Bilete se potŭ căpĕta la casă, la D. D. Eremias, la librăria d-lui Nicolae Ciurcu și la Casina Română. Programa: 1. *Potpouri românescĭ,* musica militară. 2. *Luntrașulŭ* de Schipec, corulŭ sodalilorŭ. 3. *Furnicele, Albinele și Muscele,* poesiă de Gr. Grandea, declamată de d-nulŭ V. Brăilița 4. *„Iată ḑiua",* imnŭ compusŭ de W. Humpel, corulŭ sodalilorŭ. 5. *Hora Transilvaniei* de Kraus, musica militară. 6. Crisa de banĭ, comediă într'unŭ actŭ de G. D. Geogianŭ, jucată de membrii Societății. 7. *Cântecululŭ Martei* de Leoben, musica militară. 8. *Intórcerea Rêndunelei,* poesiă de I. Nenițescu, musica de I. Mureșianu, corulŭ sodalilorŭ. 9. *Valurile Dunărei,* valsŭ de Ivanovecĭ, musica militară.— După producțiune urméză danțŭ.

—x—

Regele Saxoniei a decoratŭ pe generalulŭ românŭ *Barozzi* cu stéua și pe colonelulŭ *Robescu* cu crucea de comandorŭ alŭ »Ordinului Albert". Maiestatea Sa monarchulŭ nostru a decoratŭ pe colonelulŭ *Robescu* cu ordinulŭ „Corónei de ferŭ" cl. 2, ér generalului *Barozzi* i-a dăruitŭ o tabacheră de aurŭ cu briliante.

—x—

Sâmbătă diminéța *a arsŭ* la berăria Hellwig din suburbiulŭ *Blumĕna* coperișulŭ locuinței din curte. Locatarii au scăpatŭ pe ferestre, fiindŭ eșirile din casă încungiurate de flacărĭ. Pompierii au isbutitŭ a localisa foculŭ.

—x—

Comitetulŭ cercului electoralŭ alŭ partidei *poporului săsescŭ* din *Ţéra-Bârsei* a alesŭ pe d-nii Karl Schnell, Franz Maager și Dr. Wilhelm Czell delegațĭ pentru ședința comitetului centralŭ convocată în Sibiiu pe ḑiua de 13 Aprilie n.

—x—

Tĕrgulŭ anualŭ ce s'a ținutŭ în ḑilele trecute în *Cohalmŭ* a fostŭ peste așteptare bunŭ. S'au vêndutŭ peste 3000 vite cornute și 430 cai cu prețurĭ satisfăcĕtóre. Mărfurile încă s'au vêndutŭ bine.

—x—

Cu ocasiunea lucrărilorŭ la calea ferată română *Peatra-Corabia,* s'a găsitŭ în pămêntŭ unŭ *cosciugŭ de plumbŭ,* precum și o bucată dintr'o *cruce de pétră cu inscripțiunĭ.* Amêndouĕ obiectele s'au predatŭ museului din Bucurescĭ.

—x—

Ministrulŭ de interne unguresc a detrasŭ debitulŭ postalŭ pentru țĕrile coronei ungare ḑiarelorŭ rutene din Lembergŭ »Novi Proloni" și „Nauka", sub pretextŭ că urmăresc tendințe dușmănóse statului.—Vorŭ fi vorbitŭ și ele vr'o vorbă două în contra maghiarisării și dușmănia e gata.

—x—

Metropolitulŭ primatŭ bulgarŭ, *Pogonianis Panaret,* a muritŭ în sĕptĕmâna trecută în Bucurescĭ. Cadavrulŭ a fostŭ transportatŭ la gara Filaretŭ și cu trenulŭ în Bulgaria.

—x—

D. *Gusti,* vice-președinte alŭ senatului românŭ, primarŭ alŭ Iașilorŭ și fostŭ ministru, a muritŭ. Imormentarea s'a făcutŭ la Iași pe cheltuiala statului.

—x—

Teatru unguresc. Trupa teatrală unguréscă a d lui Petru Deak șĭ-a începutŭ aséră, Duminecă, seria representațiunilorŭ sale cu piesa *„Domnișóra țĕrancă",* dramă poporală în trei acte, de Berczik, care a fostŭ bine succésă. Deséră se va juca *„Baronulŭ Țiganŭ",* mare operetă în trei acte, scrisă de I. Schnitzer după Iokai Mor și tradusă în ungurésce, ér mâne séră, Marțĭ, se va juca marea operetă *„Sórele și Luna".*

Dicio-Săn-Mărtinŭ, 7 Aprilie.

Stimate D-le Redactorŭ!

In 25 Martie (6 Aprilie) a apărutŭ în prețuitulŭ D vóstrĕ ḑiarŭ „Gazeta« sub nr. 67 o corespondință, în care respectivulŭ scriitorŭ —i—r se ocupă, cu afacerile mele, și pe care și D-vóstră ațĭ binevoitŭ a o comenta și ilustra cu mai multe întrebărĭ.

La corespondința acésta rĕspundŭ și vĕ rogŭ D le Redactorŭ, aveți bunătate, a-mĭ comunica rĕspunsulŭ:

Inainte de tóte trebue sĕ amintescŭ, că eu n'am datina a pertracta causele nóstre naționale și cugetele mele prin birturĭ, — n'am datina a dubieta patriotismulŭ și iubirea de națiune a nimĕruĭ, până ce despre contrarulŭ nu m'am convinsŭ; durere însĕ, s'au ivitŭ în Tĕrnava mică de vre-o câțĭva anĭ niscai luceferĭ necunoscuțĭ, niscai ómenĭ fără tactŭ și judecată matură. Aceștia cu ocolirea mea arŭ voi sĕ facă ceva, déră nesciindŭ cum, nu le succede, apoi amărăciunile lorŭ și le descarcă asupra-mĭ.

Corespondențiarulŭ i—r are totŭ dreptulŭ, că în balulŭ datŭ în D.-S.-Mărtinŭ în favórea Kulturegyletului și eu am fostŭ; déră nu are dreptŭ, că așĭ fi luatŭ parte la balulŭ acela; decă i—r n'a voitŭ a seduce inteligința română și opiniunea publică, atuncĭ avea sĕ dea despre participarea mea la balŭ date esacte și drepte; și fiindŭ că nu a făcutŭ aceea, sunt silitŭ eu a mărturisi adevĕrulŭ, apoi opiniunea publică română mĕ va judeca, după plăcuta i părere. Causa pentru care am fostŭ la balulŭ numitŭ e următórea:

Suntŭ 2 ani de când mĕ ocupŭ cu ideа sĕ dămŭ în D.-S.-Mărtinŭ unŭ balŭ românescŭ în favórea reparării podirei bisericei gr. cat. din locŭ, legatŭ c'unŭ concertŭ în privința acésta, la D-lŭ parochŭ și adm. protopopescŭ localŭ Iacobŭ Macaveiu se află lista persónelorŭ, carĭ ar fi provocate, însĕ idea acésta nu o amŭ pututŭ realisa din motivulŭ, ca nu cumva sĕ nu reiésă bine, și apoi connaționalii ungurĭ sĕ-șĭ bată jocŭ de concertulŭ nostru.

In 22 Ianuarie m'am dusŭ, nu la balŭ și banchetŭ, ci m'am dusŭ la concertŭ ca sĕ vĕḑŭ despre ce puterĭ dispunŭ conlocuitorii ungurĭ din comitatŭ. După concertŭ puținŭ timpŭ m'am depărtatŭ, déră cu plăcuta convingere, că astfelŭ seu mai bunŭ concertŭ și noi Românii putemŭ arangia.

Așadéră eu nu de dragulŭ Kulturegyletului, a căruĭ

FOILETONU.

Tesaurulŭ dela Petrósa.

In ședința publică dela 22 Martie a Academiei Române d. *A. Odobescu* a cetitŭ o dare de sémă despre importanta sa lucrare asupra *Tesaurului dela Petrósa,* scrisă în limba francesă și care e pe cale d'a se publica la Parisŭ. Acéstă lucrare a d-lui Odobescu este pentru archeologia română și peste totŭ pentru sciința română de o importanță deosebită.

Dămŭ locŭ, după „Românulŭ", acestei interesante dărĭ de sémă:

Domnilorŭ colegĭ,

Iertați-mĭ cutezarea, décă vinŭ astăḑĭ în mijloculŭ d-vóstrĕ sĕ vĕ iau timpulŭ spre a vorbi de mine însu-mĭ, séu ca sĕ întrebuințezŭ unŭ termenŭ mai academicŭ, *pro domo mea.*

Intr'adevĕrŭ, acésta, vĕ încredințezŭ, că nu o facŭ nicĭ câtușĭ dintr'unŭ spiritŭ de presumpțiune, orĭ — cum amŭ ḑice — ca sĕ laudŭ de mai nainte lucrarea căreia, dela unŭ timpŭ încóce, m'am consacratŭ cam esclusivŭ.

O facŭ pentru că din momentulŭ când am intratŭ, cu mare plăcere, într'acestŭ sanctuarŭ destinatŭ — sunt convinsŭ — a fi pururea focarulŭ celŭ mai activŭ alŭ unirei némului românescŭ pe câmpulŭ culturei intelectuale, mĭ-am și impusŭ datoria a nu părăsi nicĭodată unŭ tĕrêmŭ așa de spornicŭ, așa de roditorŭ.

Aci suntemŭ chiămațĭ pentru ca fiăcare din noi, pe câtŭ ilŭ értă puterile, sĕ lucreze la propășirea limbei române, la desvoltarea și îmulțirea cunoscințelorŭ despre istoria nóstră, la respândirea sciințelorŭ printre Românĭ, și, toțĭ dimpreună, pentru a face ca gintea și țĕrile nostre românescĭ sĕ fiă din ce în ce mai respectate de cătră vecinĭ și mai prețuite de cătră întrega lume cultă din părțile străine.

Decĭ, fiă-care din noi cată sĕ 'șĭ depună silințele spre a atinge aceste țelurĭ bine determinate ale activității nóstre.

Dér trebuie sĕ mărturisimŭ, că aceste țelurĭ suntŭ așa de multiple și de felurite, că dorințele și aspirațiunile nóstre suntŭ așa de ferbințĭ și de colcotitóre, încâtŭ nouĕ Româniĭlorŭ celorŭ mai mulțĭ, ni se întêmplă mai totdeuna a îmbrățișa laolaltă prea multe lucrărĭ, a ne împrăștia timpulŭ și mijlócele între numerose cercurĭ de acțiune, și astfelŭ a ne risipi puterile în prea multe direcțiunĭ deodată.

Osebitŭ de forte rare esecpțiunĭ, resultatulŭ unei asemenea agitațiunĭ febrile și rĕu coordonate este, că productele ei suntŭ adesea mai pre josŭ de ceea ce Românii ar fi in stare sĕ sĕvĕrșéscă, décă i s'ar hotărî a'șĭ astêmpĕra și a'șĭ domoli ardórea — ardóre (trebuie sĕ o recunóscemŭ) pornită numai dintr'unŭ avêntŭ de mare laudă; — decă ei 'șĭ-ar cumpăni cu mai multŭ sânge rece puterile, și déră fie-care din ei 'șĭ-ar ḑice pe fiecare ḑi:

Atâta potŭ, atâta facŭ! De mĕ voiŭ întinde mai departe, am sĕ mĕ surpŭ fără folosŭ, nicĭ pentru țéră, nicĭ pentru mine!«

Ore — vorbă curată — nu este acésta, domnilorŭ, ceeace avemŭ ocasiune a constata pe tótă ḑiua printre noi toțĭ Românii? Câte și câte n'au întreprinsŭ și nu întreprindŭ pe tótă ḑiua cei mai mulțĭ dintre noi! Ș'apoi curêndŭ le lasă părăgene, în calea lorŭ, în vecĭ porniți spre alte nouĕ întreprinderĭ!

Dintr'astfelŭ de risipă, ce póte resulta?

Unŭ faptŭ, la care e timpulŭ acum sĕ cugetămŭ seriosŭ. Acesta este că tóte calitățile morale și intelectuale cu care Românii suntŭ bogatŭ înḑestrațĭ, tótă sciința și tóte cunoscințele ce ei își adună cu mai mare înlesnire decâtŭ multe alte popóre, tóte senelele ce șĭ dau în viéța lorŭ mereu frământată, tóte aceste darurĭ naturale suntŭ departe de a le asigura, în lumea cultă, rangulŭ ce ei îndată șĭ-ar câștiga, decă în spiritulŭ lorŭ s'ar implânta o metodă mai sistematică de a înțelege activitatea omenéscă, o judecată mai sănătósă despre contingentele — fiă elŭ câtŭ de modestŭ — ce orĭ cine trebue sĕ dea propășirei naționale.., în mai puține cuvinte, *o dréptă mĕsură a putințelorŭ sale.*

Incă o dată cerŭ iertare, domnilorŭ colegĭ, décă, într'o cuvêntare cu cuprinsŭ mai multŭ archeologicŭ, am cutezatŭ la început sĕ emitŭ óre carĭ considerațiunĭ ce șĭ-ar ave póte loculŭ lorŭ mai potrivitŭ într'o academiă de sciințe morale și politice.

Am fostŭ nevoitŭ a le premite ca sĕ potŭ scusa unŭ faptŭ, ca se potŭ lămuri o ideă. Acelŭ faptŭ, acea ideă, sunt că stând de mai mulțĭ anĭ de ḑile departe de d-v. în țéră streină, am totușĭ consciința că mĭ-am îndeplinitŭ totŭ așa de bine, — ca sĕ nu ḑicŭ: póte și *mai bine,* — datoriile mele cătră țéră, și ca academicŭ

nisuință și intențiune din fundulŭ inimii mele o combatŭ și nicĭ în interesulŭ meu propriu am fostŭ în balulŭ și concertulŭ numitŭ, ci după convingerea mea am fostŭ într'unŭ interesŭ comunŭ, greșită e convingerea mea seu ba, judece opiniunea publică, corespondentului i—r atâta totușĭ ii ḑicŭ: josŭ din tată, sĕ vĕdŭ ce pasĕre e.

Incâtŭ au atêrnatŭ dela modestele mele totdeuna puterĭ, ca Românŭ am lucratŭ în interesulŭ scumpei mele națiunĭ, și acésta o voiu face și în viitorŭ, deră nu în interesulŭ meu și nu pentru aceea, ca sĕ seducŭ opiniunea publică.

Decă așĭ fi sciutŭ, că nu consêntŭ cu atitudinea partidei naționale române dela Sibiiu, că nu-mĭ bate inima pentru interesulŭ și binele națiunei mele, atâta de maltratată, și fiĭ ei singuraticĭ atâta de chinuițĭ din tóte părțile; decă așĭ fi sciutŭ că îmĭ confundŭ interesele mele advocațiale, cum ḑicețĭ D-vostră, cu interesele naționale, Vĕ asigurezŭ, d-le Redactorŭ, că nicĭ unŭ momentŭ nașĭ mai fi statŭ în fruntea clubului electoralŭ din D.-S.-Martinŭ; însĕ după ce despre acestea nimicŭ n'am sciutŭ până la cetirea corespondenței mai susŭ citate, n'am pututŭ face locŭ zeloșilorŭ și distinșilorŭ meteorĭ ivițĭ pe orisonulŭ comitatului Têrnavei micĭ; acum însĕ, după ce pe basa unorŭ scornitùrĭ needificate, s'a trasŭ la îndoélă firmitatea caracterului meu naționalŭ românescŭ, îmĭ voiu ține de datorință patriotică și națională înaintea alegĕtorilorŭ românĭ din comitatulŭ acesta a mĭ da dimisiunea și a-le mulțămi încrederea de până acum.

Cu deosebită stimă, Vasilie Zehán, advocatŭ.

Noi n'amŭ trasŭ la îndoiélă niciodată simțĕmintele românescĭ ale d-lui Zehan și nĭ-a părutŭ rĕu, că amŭ trebuitŭ sĕ-lŭ interpelămŭ într'o afacere atâtŭ de neplăcută. Dér d-sa însușĭ recunósce, că n'amŭ pututŭ sĕ nu ținemŭ sémă de opiniunea publică, care s'a sêmțitŭ neliniștită prin presența d-sale la petrecerea kulturegyletului, ale cărui nisuințe și tendințe ne asigură însușĭ, că „le combate din fundulŭ inimei sale“.

Brașovŭ, 28 Martie 1887.

Onorate D-le Redactorŭ! In numĕrulŭ 69 a ŭ prețuitului D-vóstrĕ ḑiarŭ este o corespondință din comuna Hĕrmanŭ, în care se vorbesce despre împrumutulŭ ce l'a făcutŭ biserica la Vorschuss-Verein de acolo. —

In acéstă corespondință se ḑice, că mai mulțĭ membri ai parochiei-convingêndu-se, că biserica din Hĕrmanŭ obvine ca debitóra la Vorschuss-Verein cu 550 fl. v. a., cu tóte că în Sinodulŭ parochialŭ din 8 Febr. 1887 s'a arătatŭ din partea epitropiei, cumcă acea datoriă s'a plătitŭ în 1886 — „au trimisŭ o deputațiune la mine spre a-mĭ arăta faptulŭ și a-mĭ arăta și atestatulŭ dela Vorschuss-Verein, cumcă biserica din Hĕrmanŭ este datóre și în 1887. Cu tóte că m'a pusŭ în mirare acéstă întêmplare totușĭ am denegatŭ sĕ iesŭ afară la fața locului spre constatarea adevĕrului.“

Este adevĕratŭ, că în 16 Febr. a. c. mi s'a făcutŭ arătarea menționată din partea unorŭ parochienĭ, der că n'așĭ fi voitŭ sĕ constatŭ adevĕrulŭ nu este adevĕratŭ. N'am voitŭ sĕ iesŭ la fața locului, căcĭ spre a constata adevĕrulŭ, puteamŭ sĕ-o facŭ acésta și de aci. Am provocatŭ însĕ pe Epitropii bisericei din Hĕrmanŭ în 16 Feb. că până în 24 ore sĕ vină cu jurnalulŭ de cassă din 1886 precum și cu unŭ atestatŭ din partea Vorschuss-Vereinului referitorŭ la împrumutulŭ de 550 fl. v. a. la oficiulŭ protopresbiteralŭ, ca sĕ se rectifice. In 18 Febr. s'au și presentatŭ ambiĭ epitropĭ cu jurnalulŭ de cassă și cu atestatulŭ cerutŭ. Am luatŭ protocolŭ cu ei și din fasiunile lorŭ și din atestatulŭ produsŭ m'am pututŭ convinge pe deplinŭ despre starea lucrului. Tóte acestea acte le-am și presentatŭ Venerabilului Consistoriŭ spre ulteriora afacere.

Pre lângă care rĕmâiŭ alŭ D-tale stimătoriŭ:

Ioanŭ Petricŭ, protopresbiter.

Deșiu, Martie 1887.

Necesitatea înființărei unui *institutŭ românescŭ de creditŭ și economii* în municipiulŭ *Solnocŭ-Dobecei* este cunoscută și simțită de toțĭ Românii fără distingere de clasă și categoriă. Incă în Ianuariu a. c. d. Niculae F. *Negruțiu*, proprietariu și redactorŭ în Gherla, a publicatŭ în foia sa „Amiculŭ Familiei“ prima-dată idea de a se înființa în Deșiu o bancă românéscă pentru economii și împrumutare de banĭ spre suplinirea lipselorŭ poporului românŭ.

A concentra capitalele, de carĭ dispunŭ avuții noștri și clasa mijlociă, din care sĕ se ajute apoi pe lângă dobênḑĭ și interese legale și modeste la timpŭ de nevoiă toțĭ Românii și cei mai scăpătațĭ — cu alte cuvinte întrunirea puterilorŭ materialĭ și ajutorarea împrumutată a avutului cu a lipsitului asociându-șĭ sprijinulŭ reciproc, și apoi a mai reversa, la timpulŭ sĕu, și binefacerĭ din escedente orĭ dividende pentru institutele nostre naționale de cultură și binefacerĭ umanitare pentru sĕracĭ și invaliḑĭ este scopulŭ nobilŭ și folositoriu.

Ce e dreptŭ trebuia de multŭ realisată acéstă dorință generală: a asocia capitalulŭ cu proprietatea, a ajuta industria, meseriașii și pe plugarulŭ românŭ prevenindŭ lipsele tuturora, din carĭ se profitămŭ noi, sĕ nu sporimŭ și pe acéstă cale totŭ numai în folosulŭ altora, ci în favorea nostră propriă.

Românii din acestŭ ținutŭ numai potŭ fi lipsițĭ de astfelŭ de societate, atuncĭ când în tóte părțile s'au întemeiatŭ asemenea băncĭ, cum suntŭ: Albina, Timișiana, Economulŭ, Ardeleana, Aurora, Mureșiana, Furnica, Speranța și Silvania, totŭ atâtea institute de creditŭ și economii. Avemŭ și noi pe aici bărbațĭ devotațĭ, cum suntŭ domnii advocațĭ, protopopĭ și toțĭ Românii cu carte din Deșiu și jurŭ; aceștia sĕ binevoiască cu d. propunĕtorŭ *Nicolau F Negruțiu*, d. Gr. *Stețiu*, advocatulŭ etc. etc. a lua inițiativa conchiemândŭ o conferință, care sĕ compună statutele, se câștige subscrierile de acțiunĭ și apoi în fine sĕ conchieme adunarea generală de constituire.

Sĕ nu ne spăriămŭ de greutățĭ, căcĭ eu credŭ că din vre-o 200.000 locuitorĭ românĭ ai acestui municipiu, ne vom afla dór 1000 inșĭ acționarĭ a 50 fl. carĭ se plătescă câte 5 fl. în 10 lunĭ = 50 mii — séu [póte fi] 100 fl. câte 10 fl. = 100 mii fl.; cu unŭ capitalŭ ca acesta »Someșiana« se póte pune în activite într'unŭ anŭ de ḑile; cu atâtŭ mai vertosŭ, că corporațiunile nostre încă îșĭ vorŭ depune capitalele lorŭ la acesta bancă.

Sĕ punemŭ umĕrŭ la umĕrŭ, micŭ cu mare, avutŭ cu celŭ mai puținŭ avutŭ și vomŭ ajunge la scopŭ, de nu vomŭ rĕmâne și pe terêmulŭ economiei induĕrĕptulŭ altora. La lucru der cu toții!

Petru Mureșanŭ, proprietarŭ.

Convocare.

Subscrișii prin acésta, conformŭ apelului comitetului centralŭ din Sibiiu emisŭ în causa alegerilorŭ dietale, convocă la Alba-Iulia pe toțĭ *alegĕtorii românĭ din comitatulŭ Albei inferióre pe a treia ḑi de S. Pascĭ*, adecă pre 19 Aprilie 1887 căl. nou la 2 óre după améḑĭ la o conferință, cu care ocasiune se vorŭ alege și deputațĭ pentru conferința generală a tuturorŭ alegĕtorilorŭ românĭ de pe teritorulŭ Ungariei și Transilvaniei, ce se va ține în Sibiiu.

Alba-Iulia, în 10 Aprilie 1887.

Alesandru Tordășianŭ **Rubinu Patiția**
Simeonŭ Micu.

Ultime sciri.

Pesta, 19 Aprilie. — „Corespondența politică“ anunță, că delegații ungurĭ au esprimatŭ speranța, că se va ajunge la încheiarea unui tratatŭ de comerțŭ cu România. Aceeașĭ fóie adauge în acelașĭ timpŭ, că Austria a mersŭ cu concesiile ei până la cea mai de pe urmă limită, și că acum ar trebui ca România sĕ arate la rêndulŭ sĕu aceeașĭ bună-voință. Cele mai multe diare de aicĭ arată nemulțămirea lorŭ față cu România în privința negociărilorŭ și ḑicŭ că intimitatea politică nu slujește la nimicŭ din momentŭ ce esistă rĕsboiu de tarife.

Viena, 10 Aprilie. — Aflu din sorginte sigură că negocierile între Monarchie și România vorŭ urma pe cale de corespondență. Se speră din ambele părțĭ că ele vorŭ duce la resultatŭ favorabilŭ. Finalisarea negocierilorŭ va avea locŭ în Bucurescĭ.

DIVERSE.

Orbirea amorului séu nebunie. — Suntŭ câte-va lunĭ, că unŭ Paul Schmidt, împiegatŭ la o casă de bancă dela Triest, defraudase patronului sĕu o sumă de 5 mii florinĭ și se făcuse nevęḑutŭ. Poliția informată, puse în mișcare totŭ aparatulŭ spre descoperirea pungașului și telegrafiă la tóte stațiunile căiei ferate și la tóte porturile de mare, publicândŭ și semnalmentulŭ sĕu: »Paul Schmidt, născutŭ la Viena, în vêrstă de 30 anĭ, înaltŭ de șese urme, barba și mustățile blonde, nasulŭ proporționatŭ, puținŭ încovoiatŭ, ochĭ marĭ albastri, dințĭ frumoșĭ, mânĭ albe aristocratice, vorbesce nemțesce, dialectulŭ Vienei, și italienesce, îmbrăcatŭ când a fugitŭ cu s. c. l.« Cu tóte silințele sale și cu totă esactitatea descrierei persónei fugitului, poliția nu isbutî a pune mâna pe defraudantŭ, der acea descriere totŭ produse unŭ resultatŭ neprevęḑutŭ și neașteptatŭ. Dómna Eva Bauer, o vĕduvă și proprietară de casă la Triestŭ, se presentă la poliția și'i făcu comunicarea că, cetindŭ semnalmentulŭ defraudantului, s'a înamoratŭ de dênsulŭ după descripțiunea personală și rógă pe poliția sĕ-i facă cunoscutŭ îndată când va descoperi urma lui. Trecêndŭ multŭ timpŭ fără ca poliția sĕ descopere ceva, amoresata vĕduvă perdu răbdarea și angagiă câțĭ-va detectivĭ, carĭ isbutiră a-i putea procura adresa lui Paul Schmidt, stabilitŭ la New-York. După acésta începu o corespondență telegrafică între Triest și New-York, care avŭ de resultatŭ, că d-na Eva Bauer, vênḑêndŭ casa sa, se îmbarcă pentru New-York și la 20 Martie se cunună acolo cu frumosulŭ pungașŭ.

Subscrișii aducemŭ la cunoscința consângenilorŭ amicilorŭ și a cunoscuțilorŭ, durerósa pierdere a unicului și pre iubitului nostru fiu **Emiliu Vasiliu Popŭ** întemplată în 30 Martie. Inmormêntarea s'a făcutŭ în 1 Aprilie 1887.

Fiă-i țĕrĕna ușoră!

Szamos-ujlak la 6 Aprilŭ 1887.

Ioanŭ Popŭ, preotŭ gr. cat.
și soția sa **Emilia P. n. Gradoviciu.**

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureșianu**

---

românŭ și ca divulgatorŭ alŭ cunoscințelorŭ de archeologiă românéscă.

Părtașŭ, printre cei mai tinerĭ, din acea generațiune dela 1848, care îșĭ hrănea inima cu cele mai viue și cele mai inalte aspirațiunĭ, — ér, de altmintrelea, inchinatŭ mai multŭ din fire câtră ocupațiunile literare și istorice, — am trăitŭ aci în țéră, de pe la 1854 incóce, timpŭ de 25 de anĭ, cătândŭ când la delŭ, când la vale, unŭ colțișorŭ unde sĕ'mĭ durezŭ seu unŭ palatŭ seu o colibă pe loculŭ cam viranŭ alŭ literaturei și alŭ istoriei românescĭ.

Stau forte la îndoială decă, într'acestŭ mersŭ pe dibuite, am nemeritŭ vre-odată sĕ așeḑŭ, nu doră o petră, ci măcar o cărămidă temeinică.

Chiar de aceea, când mĭ am vĕḑutŭ pĕrulŭ cărunțitŭ și sĕnĕtatea adesea amenințată, m'am trasŭ eu însu-mĭ la judecată dinaintea conscinției mele de cărturarŭ românescŭ — ba chiar și membru alŭ Academiei nóstre — și mĭ-am ḑisŭ:

Ore, făcêndŭ ca până acum, lăsa-voi după mine o lucrare de adevĕratŭ folosŭ, — ceva care sĕ se apropie câtușĭ de puținŭ de îndrăsnețele aspirațiunĭ și visurĭ ale tinereței?

La o întrebare intimă de felulŭ acesta, rĕspunsulŭ póte fi de două naturĭ:

Unii, mai slabĭ de ângerĭ (și câte esemple nu avemŭ de acestea!) îșĭ ḑicŭ, obosițĭ de a fi întreprinsŭ multe fără de a fi sĕvêrșitŭ nimicŭ: „Ce sĕ-mĭ mai batŭ „capulŭ? Mai bine sĕ-mĭ vĕdŭ de chivernisală. Mai „tacă și alții literatură și sciință! Eu, de acĭ inainte, imĭ »voiu vede binișorŭ de moșiă orĭ de negustoriă; mĕ »voiu agăța de funcțiunĭ grasŭ retribuite orĭ de vre-unŭ »rolŭ politicŭ și influentŭ.«

Deocamdată, la noi, aceia suntŭ privițĭ ca ómenĭ practicĭ și înțelepțĭ.

Alții — cuteza voi printre d-vóstră a-i numi ómenĭ fără căpătâiu, perde veră și zănaticĭ? — alții rĕmânŭ cu dorulŭ stăruitorŭ de a cere studielorŭ abstracte și adêncite, de a cere penei lorŭ o hrană înviătóre pentru minte și o dulce mângâiere pentru inimă.

Dér, când — împinsŭ atâtŭ de firea sa câtŭ și de resgândire — junge omulŭ, în urma multorŭ încercărĭ felurite, — la o hotărîre, așa de semeță în modestia ei — atuncĭ nasce totdeodată într'insulŭ și idea de a restrânge cerculŭ activităței sale, de a se specialisa, de a se devota unei lucrărĭ predilecte, pe care sĕ o potă duce la capĕtŭ, pe câtŭ se va póte pricepe mai bine.

Écă, stimațiĭ mei colegĭ și frațĭ de carte, genesea și rostulŭ studielorŭ și publicărĭ ce am întreprinsŭ a face în străinătate, și care mĕ ține până la unŭ órecare punctŭ cu mintea, der nicĭ decum cu inima, departe de țéră și de institutele ei culturale, din care am onóre a face parte.

Facă-vĕ acéstă sinceră declarațiune, nu pretindŭ însĕ ca sĕ-mĭ dațĭ destulŭ creḑĕmêntŭ mai nainte ca eu sĕ-mĭ fi justificatŭ ḑisele mele.

Tocmai de aceea am cerutŭ voiă a vĕ vorbi ceva mai pe largŭ despre lucrarea mea

Sperŭ că voiu isbuti a vĕ dovedi că, sub firma ei restrânsă și cam specialisată, ea póte aduce rodŭ feluritŭ și îmbelșugatŭ, atâtŭ pe terêmulŭ istoriei naționale, câtŭ și pe acela alŭ artelorŭ antice, resădite în țéră la noi.

Sperŭ totdeodată a mĕ spĕla de orĭce imputare mi s'ar puté face. unde lucrezŭ la cartea mea aiurea decâtŭ aicĭ, unde o scriu într'o limbă care nu este a mea propriă, nu este aceea, căreia credŭ a fi doveditŭ în multe renduri că i portŭ totă dragostea unui adevĕratŭ fiu alŭ ei.

Așader, în darea de sémă ce m'ațĭ autorisatŭ a face dinaintea d-vóstră, despre îndelunga și voluminósa lucrare de care mĕ ocupŭ și pe care mĕ încumetezŭ a-o privi de mai nainte ca cea mai temeinică a mea zestre sciințifică, în acéstă dare de sémă, ḑicŭ, am sĕ mĕ silescŭ a mĕ arăta, și că subiectulŭ merită a fi tractatŭ cu deosebită atențiune, și că mijlócele la care am recursŭ pentru scóterea ei la lumină, suntŭ cele mai de folosŭ, chiarŭ și pentru sciința românéscă.

»Pentru ce óre — póte sĕ mĕ întrebe orĭ și cine — când ți-ai alesŭ unŭ subiectŭ pentru opera'țĭ capitală, pentru ce ai datŭ preferință descrierei și studiărei amĕnunțite a tesaurului de aurăria antică, aflatŭ din întêmplare, acum 50 de anĭ, la Petrósa, pe pólele muntelui Istrița, în jugețulŭ Buzĕu?«

La acéstă întrebare, îmĭ va fi, ḑĕu, greu a rĕspunde în modŭ lămuritŭ.

In treĭ decĭ și atâța de anĭ am luatŭ adesea pena spre a înjgheba când fapte reale, când studiose plăsmuirĭ, mai totd'auna atingĕtóre de istoria și de antichitățile patriei. (Va urma).

Cursulu la bursa de Viena
din 7 Aprilie st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	101 20
Rentă de hârtiă 5%	88 15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 —
Bonurĭ rurale ungare	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 82
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.75
Renta de hârtiă austriacă	80 70
Renta de arg. austr.	81.90
Renta de aurŭ austr.	112 15
Losurile din 1860	133.25
Acţiunile băncei austro-ungare	877 —
Act. băncei de creditŭ ung.	286.—
Act. băncei de creditŭ austr.	281.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	10 08
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 55
Londra 10 Livres sterlinge	127.50

Bursa de Bucuresci.
Cota oficială dela 26 Martie st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%).	$90\frac{1}{2}$	$91\frac{1}{4}$
Renta rom. amort. (5%)	95—	$95\frac{1}{2}$
» convert. (6%)	$84\frac{1}{2}$	85 —
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	35—
Credit fonc. rural (7%)	102—	$102\frac{1}{2}$
» „ „ (5%)	$85\frac{1}{4}$	86—
» » urban (7%)	98—	$98\frac{1}{2}$
» » » (6%)	$90\frac{1}{2}$	$91\frac{1}{2}$
» » » (5%)	$81\frac{3}{4}$	$82\frac{1}{2}$
Banca naţională a Românieĭ 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	17.01	18.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.—	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 8 Aprilie st. n. 1887

		Cump.		Vend.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.48	Vend.	8 50
Argint românesc	»	8.44	»	8.48
Napoleon-d'orĭ	»	10.04	»	$10\,07\frac{1}{2}$
Lire turcescĭ	»	11.41	»	11.44
Imperialĭ	»	10.41	»	10.44
Galbenĭ	»	5 94	»	5.98
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.-
„ » „ 5%	„	98.—	»	99 -
Ruble Rusescĭ	»	112.—	»	113.--
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

TARIFA
anunţurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. —cr. 6.

Pentru inserţiunĭ şi reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe maĭ multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate maĭ susŭ.

Mersulŭ trenurilorŭ
Valabilŭ dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucuresci	—	—	—	7.30
Predealu	—	—	—	1.14
	—	—	—	—
Timişŭ	—	—	—	1.45
Braşovŭ	—	—	—	—
	7.47	—	4.1?	2.32
Feldióra	8 24	—	5.02	—
Apatia	8 51	—	5.43	—
Agostonfalva	9.14	—	6.15	—
Homorodŭ	9.51	—	7.06	—
Haşfaleu	11.05	—	8.52	—
Sighişóra	11.29	—	9.19	—
	11.26	—	9.31	—
Elisabetopole	12 0?	—	10.16	—
Mediaşŭ	12.29	—	10.57	—
Copsa micĕ	12.44	—	11.19 11.31	—
Micăsasa	1.05	—	11.52	—
Blaşiu	1.34	—	12.31	—
Crăciunelŭ	1.46	—	12.48	—
Teiuşŭ	2.09	—	1.22	—
Aiudŭ	2.39	—	2.18	—
Vinţulŭ de susŭ	3.01	—	2.48	—
Uióra	3.08	—	2 56	—
Cucerdea	3.14	—	3 64	—
Ghirisŭ	3.5	—	4.51	—
Apahida	5.10	—	5 28	—
Clusiu	5.30	—	5 56	—
	—	6 03	—	8.00
Nedeşdu	—	6.21	—	8.36
Ghirbĕu	—	—	—	9.04
Aghirişŭ	—	—	—	9.32
Stana	—	—	—	10.11
Huiedinŭ	—	7.14	--	10.5
Ciucia	—	7.43	—	12 16
Bucia	—	—	—	12.50
Bratca	—	—	—	1.21
Rév	—	8.22	—	2.02
Mező-Telegd	—	8.48	—	3.06
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	3.38
Várad-Velinţe	—	—	—	3.54
Oradia-mare	—	9.13	—	4.05
	—	9.18	10.55	4.50
P. Ladány	—	10.38	1 23	7.24
Szolnok	—	12.20	3.24	—
Buda-pesta	—	2.15	10.05	—
Viena	—	—	2.15	—
	—	8.00	6.05	—

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenu omnibus	Trenŭ de persone	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.0?
Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40
P. Ladány	2 02	5.28	5 40	11.26	2.31
Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.3?	—
Várad-Velencze	—	—	9.24	2 06	-
Fugyi-Vásárhely	—	—	9 41	2 17	--
Mezö-Telegd	—	7.33	10 19	2.40	—
Rév	—	8.04	11.38	3.24	---
Bratca	—	—	12.18	3.47	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	—
Ciucia	—	8.58	1 57	4.33	—
Huiedin	—	9.28	3.11	5.15	—
Stana	—	—	3.40	5.31	—
Aghiriş	—	—	4.15	5.55	--
Ghirbĕu	—	—	4.36	6.07	—
Nedeşdu	—	—	4.58	6.24	-
Clusiu	—	10.28	5.26	6.43	--
	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	12 30	—	—	—	9.06
Cucerdea	1.01	—	—	—	9.53
	1.06	—	—	—	10.—
Uiora	1 13	—	—	—	10.09
Vinţulŭ de susŭ	1 20	—	—	—	10 19
Aiudŭ	1 41	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2 10	—	—	—	11.14
Crăciunelŭ	2 35	—	—	—	12.12
Blaşŭ	2.48	—	—	—	12.30
Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12
Copşa mic	3 36	—	—	—	1.32
Mediaşŭ	4.00	—	—	—	2.18
Elisabetopole	4.3	—	--	—	3.03
Sigişóra	5.12	—	—	—	3 49
Haşfaleu	5.37	—	—	—	4.28
Homorod	7.0	—	—	—	6.16
Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06
Apatia	8.11	—	—	—	7.46
Feldióra	8.41	—	—	—	8.25
Braşovŭ	9.21	—	—	—	9.15
	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	—	2.53	—	—
Predealu	—	—	—	—	--
	—	—	3.28	—	—
Bucuresci	—	—	9.35	—	—

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenu omnibus	Trenu de persone
Teiuşŭ	11.24	—	2.40
Alba-Iulia	11.39	—	3 14
Vinţulŭ de josŭ	12.30	—	4 23
Sibotŭ	12.52	—	4.50
Orăştia	1.01	—	5.18
Simeria (Piski)	2.03	—	5 47
Deva	2 52	—	6.35
Branicica	3 23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4 08	--	7.40
Zam	4 25	--	8.11
Soborşin	5 30	--	8.46
Bĕrzova	5 56	—	9 33
Conopŭ	6.27	—	9.53
Radna-Lipova	6.47	—	10 27
Paulişŭ	7.28	—	10.42
Gyorok	7.43	—	10.58
Glogovaţŭ	7.59	—	11 25
Aradŭ	8.28	—	11.39
Szolnok	8 42	—	4.52
	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8 20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenu de persóne	Trenu de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12 10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok	11.20	12.4?	—
	4.10	5.45	---
Aradŭ	4 30	6.—	7.04
Glogovaţŭ	4 43	6.13	7.22
Gyorok	5 07	6.38	7.58
Paulis	5.19	6.51	8 17
Radna-Lipova	5 41	7.10	8 36
Conopŭ	6 09	7.37	
Berzova	6 28	7 55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9. 8	—
Branicica	9 19	10.17	---
Deva	9 51	10 42	- -
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăştiă	11.11	11.37	—
Sibotŭ	11.43	12.—	—
Vinţulŭ de josŭ	12 18	12.29	- -
Alba-Iulia	12 36	12.46	—
Teiuşŭ	1 29	1.41	---

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6 19	—	6 33
Németh-Ságh	6 44	—	6.58
Vinga	7.14	—	7.23
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9 08

Simeria (Piski) Petroşenĭ

	Trenŭ de persone	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	11.25	—	2 42
Streiu	11.58	—	3.25
Haţegŭ	12.46	—	4 16
Pui	1.37	—	5.11
Crivadia	2.24	—	5.58
Baniţa	3.05	—	6 41
Petroşenĭ	3.37	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenu de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşenĭ	10 07	—	6.10
Baniţa	10 48	—	6.53
Crivadia	11.25	—	7 37
Pui	12.05	—	8.20
Haţegŭ	12 42	—	9 01
Streiu	1.22	—	9.52
Simeria	1.53	—	10.31

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica d-lorŭ Königes & Kopony, Zernescĭ